

“मीठे बच्चे— यो पुरुषोत्तम बन्ने संगमयुग हो, यसमा कुनै पनि पाप कर्म गर्नु हुँदैन ।”

प्रश्नः— संगममा तिमी बच्चाहरूले सबैभन्दा ठूलो पुण्य कर्म कुनचाहिँ गर्छौ ?

उत्तरः— स्वयंलाई बाबामा समर्पित गरिदिनु अर्थात् सम्पूर्ण स्वाहा हुनु । यो हो सबैभन्दा ठूलो पुण्य । अहिले तिमीले ममत्व मेटाउँछौ । छोरा-छोरी, घरबार सबैलाई भुल्छौ, यो नै तिमी्रो व्रत हो । आफू मर्न्यो दुनियाँ नै मर्न्यो । अहिले तिमी विकारी सम्बन्धबाट मुक्त हुन्छौ ।

गीतः— जले न क्योँ परवाना.....

ओम् शान्ति । यो सबै भक्ति मार्गमा बाबाको महिमा गर्छन् । यो हो पुतलीहरूको महिमा, जब बाबा आउनु भएको छ भने जीवन छँदै उहाँको किन नबन्ने ? जीवन छँदै उनीहरूको लागि भनिन्छ जसलाई बाबाले आफ्नो बनाउनु हुन्छ । पहिले तिमी आसुरी परिवारका थियौ, अहिले तिमी ईश्वरीय परिवारका बनेका छौ । जीवन छँदै ईश्वरले आएर तिमीलाई एडाप्ट गर्नु भएको छ, जसलाई फेरि शरणागति भनिन्छ । गाउँछन् नि— शरण परै तिमी्रो... प्रभुको शरण तब परिन्छ, जब उहाँ आउनुहुन्छ, आफ्नो तागत देखाउनुहुन्छ, प्रत्यक्ष हुनुहुन्छ । उहाँ नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ नि । वास्तवमा उहाँमा आकर्षण छ नि । सबै कुराबाट छुटाइदिनुहुन्छ । वास्तवमा जो बाबाको बच्चा र बच्चीहरू बन्छन्, उनीहरू आसुरी सम्बन्धबाट दिक्क हुन्छन् । भन्छन्— बाबा यो सम्बन्ध कहिले छुट्छ ? यहाँ यो पुरानो सम्बन्धलाई भुल्नुपर्छ । आत्मा जब देहबाट अलग हुन्छ, बन्धन खतम हुन्छ । यस समय तिमीले जान्दछौ— सबैको लागि मृत्यु छ र यी जो सम्बन्ध छन्, ती विकारी छन् । अब बच्चाहरूले निर्विकारी सम्बन्ध चाहन्छन् । निर्विकारी सम्बन्धमा थियौं फेरि विकारी सम्बन्धमा पर्नौं, फेरि हाम्रो निर्विकारी सम्बन्ध हुन्छ । यी कुरा अरू कसैको बुद्धिमा हुँदैन । बच्चाहरूले जान्दछन्— हामी आसुरी सम्बन्धबाट मुक्त हुने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । एक बाबासँग योग राखिन्छ । उसतर्फ छ एक रावण, यसतर्फ हुनुहुन्छ एक राम । यी कुरा दुनियाँले जान्दैन । भन्छन् पनि, रामराज्य चाहिन्छ । सारा दुनियाँ रावण राज्यमा छ, यो कसैले बुझ्दैन । रामराज्यमा त पवित्रता सुख-शान्ति थियो । अहिले त्यो छैन । तर जे भन्छन्, त्यसलाई महसुस गर्दैनन् । गायन पनि छ— यी आत्माहरू सबै सीता हुन् । एक सीताको कुरा होइन । नत एक अर्जुनको, नत एक द्रोपदीको नै कुरा हो । यो त अनेकौँको कुरा हो । दृष्टान्त एकको दिइन्छ । तिमीलाई पनि भनिन्छ तिमीहरू सबै अर्जुन हो । तिमीले भन्छौ— अर्जुन त यो भागीरथ हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मैले साधारण वृद्ध तनको यो रथ लिन्छु । उनीहरूले फेरि चित्रमा घोडा-गाडी देखाएका छन्, यसलाई अज्ञान भनिन्छ । बच्चाहरूले सम्झन्छन्— यी शास्त्र आदि जति पनि छन्, सबै भक्ति मार्गका हुन् । ७ दिनको कोर्स नगरेसम्म यी कुरा कसैले बुझ्न सक्दैन । भक्ति अलग हो । ज्ञान, भक्ति र वैराग्य भनिन्छ । वास्तवमा संन्यासीहरूको वैराग्य कुनै सच्चा होइन । उनीहरू त जंगलमा जान्छन् फेरि आएर शहरमा निवास गरेर ठूला-ठूला घर आदि बनाउँछन् । केवल भन्छन् हामीले घरबार छोडेका छौं । तिमी्रो छ सारा पुरानो दुनियाँको वैराग्य । यथार्थ कुरा यो हो, त्यो हो हदको कुरा । त्यसैले त्यसलाई हठयोग, हदको वैराग्य भनिन्छ ।

तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यो पुरानो दुनियाँ अब खतम हुनु छ, त्यसैले अवश्य यसबाट वैराग्य आउनुपर्छ। बुद्धिले पनि भन्छ- नयाँ घर बनेपछि पुरानो घरलाई भत्काइन्छ। तिमीले जान्दछौ- अहिले तयारी भइरहेको छ। कलियुग पछि फेरि संगमयुग अवश्य आउँछ। यसलाई भनिन्छ- पुरुषोत्तम युग। पुरुषोत्तम महिना पनि हुन्छ। तिम्रो हो पुरुषोत्तम युग। पुरुषोत्तम महिनामा दान-पुण्य आदि गर्छन्। तिमीले यस पुरुषोत्तम युगमा सर्वस्व स्वाहा गर्छौ। जान्दछौ- यो सारा दुनियाँ नै स्वाहा हुनु छ। त्यसैले सारा दुनियाँको सर्वस्व स्वाहा हुनुभन्दा पहिले हामीले आफूलाई किन स्वाहा नगर्ने ? त्यसको तिमीलाई कति पुण्य मिल्छ। त्यो हो हदको पुरुषोत्तम महिना, यो त बेहदको कुरा हो। पुरुषोत्तम महिनामा धेरै कथा सुन्छन्, व्रत नियम राख्छन्। तिम्रो त धेरै ठूलो व्रत छ। तिम्रा छोरा-छोरी, घरबार आदि सबै छन्, तर पनि दिलबाट ममत्व मेटिएको छ। आफू मर्नो, दुनियाँ नै मर्नो। तिमीले जान्दछौ- यो सबै खतम हुन्छ। हामी बाबाको बनेका छौं- पुरुषोत्तम बन्नको लागि। सबै पुरुषहरूमा अर्थात् मनुष्यमा उत्तम पुरुष यी लक्ष्मी-नारायण सामुन्ने खडा छन्। यी भन्दा उत्तम कुनै मनुष्य हुन सक्दैन। लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए। तिमी आएका छौ यस्तै पुरुषोत्तम बन्न। सबै मनुष्य मात्रले सद्गति प्राप्त गर्छन्। मनुष्यको आत्मा पुरुषोत्तम बनेपछि फेरि त्यसको रहने स्थान पनि त्यस्तै उत्तम हुनुपर्छ। जसरी प्रेसिडेन्ट सबैभन्दा उच्च पदमा छन्, त्यसैले उनलाई रहनको लागि राष्ट्रपति भवन मिलेको छ। कति ठूलो महल, बगैँचा आदि हुन्छ। यो भयो यहाँको कुरा। रामराज्यलाई त तिमीले जान्दछौ। तिमी जब सत्ययुगी पुरुषोत्तम बन्छौ, फेरि यो कलियुगी पुरुषोत्तम रहँदैन। तिमी सत्ययुगी पुरुषोत्तम बन्नको लागि पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। तिमीले जान्दछौ- हाम्रा महलहरू कसरी बनाइएका हुन्छन्। भोलि रामराज्य हुन्छ। तिमी रामराज्यमा पुरुषोत्तम हुन्छौ। तिमीले चुनौति दिन्छौ- हामीले रावण राज्यलाई बदलेर राम राज्य स्थापना गर्छौ। अब चुनौति दिएका छौ, त्यसैले एक-अर्कालाई पुरुषोत्तम बनाउनु छ- भविष्य २१ जन्मको लागि। देवताहरूको महिमा गाउँछन् सर्वगुण सम्पन्न.... अहिंसा परमो देवी-देवता धर्म। तिमीले जान्दछौ- अरू कुनै मनुष्यले जान्दैन। तिमी अर्को जन्ममा पुरुषोत्तम बन्छौ फेरि यस रावण राज्यको कोही रहँदैन। अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान छ। अब रावण राज्य नै खतम हुनु छ। आजकल त समयको पनि कुनै भरोसा छैन, अकाले मृत्यु भइदिन्छ अथवा कसैसँग दुस्मनी भयो भने उडाइदिन्छन्। तिमीलाई त कसैले उडाउन सक्दैन। तिमी अविनाशी पुरुषोत्तम हो, यो हो विनाशी, त्यो पनि रावण राज्यमा। उनीहरूलाई तिम्रो दैवी राज्यको बारेमा थाहै छैन। तिमीले जान्दछौ- हामीले श्रीमत्तमा आफ्नो दैवी स्वराज्य स्थापना गरिरहेका छौं। जसको पूजा हुन्छ, उनीहरूले अवश्य राम्रो कर्तव्य गरेर गएका छन्। यो तिमीले जान्दछौ। हेर जगदम्बाको कति पूजा हुन्छ। अब यी हुन् ज्ञान-ज्ञानेश्वरी। तिमी जगदम्बाका बच्ची हो, ज्ञान-ज्ञानेश्वरी र राज-राजेश्वरी। दुवैमा उत्तम को ? ज्ञान-ज्ञानेश्वरीको पासमा गएर अनेक प्रकारको मनोकामना सुनाउँछन्। अनेक चीजहरू माग्छन्। जगदम्बाको मन्दिर र लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा धेरै फरक छ। जगदम्बाको मन्दिर धेरै सानो हुन्छ। सानो ठाउँमा भीड मनुष्यलाई मन पर्छ। श्रीनाथको मन्दिरमा पनि धेरै भीड हुन्छ, कपडाले हानेर भीडलाई भगाउँछन्। कलकत्तामा कालीको मन्दिर कति सानो छ, भित्र धेरै तेल र पानी रहन्छ। भित्र धेरै होशियारीसँग जानुपर्ने हुन्छ। धेरै भीड रहन्छ। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर त धेरै ठूलो हुन्छ। जगदम्बाको सानो किन ? गरिब छौ नि। त्यसैले मन्दिर पनि त्यस्तै छ।

उनी सम्पन्न छन्, त्यसैले कहिल्यै मन्दिरमा मेला लाग्दैन। जगदम्बाको मन्दिरमा धेरै मेला लाग्छ। बाहिरबाट धेरै मनुष्य आउँछन्। महालक्ष्मीको मन्दिर पनि छ। यो पनि तिमीले जान्दछौ— यसमा लक्ष्मी पनि छन्, नारायण पनि छन्। लक्ष्मीसँग केवल धन माग्छन् किनकि उनी सम्पन्न बनेकी छन् नि। यहाँ त छ अविनाशी ज्ञान रत्न। धनको लागि लक्ष्मीको पासमा जान्छन्। बाँकी अनेक आशा लिएर जगदम्बाको पासमा जान्दछन्। तिमी जगदम्बाका बच्चा हो। सबैको मनोकामना २१ जन्मको लागि तिमीले पूरा गर्छौ। एउटै महामन्त्रले सबै मनोकामना २१ जन्मको लागि तिमीले पूरा भइरहेको छ। तिनीहरूले जति पनि मन्त्र आदि छन्, त्यसमा केही पनि अर्थ छैन। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यो मन्त्र पनि तिमीलाई किन दिन्छु ? किनकि तिमी पतित छौ नि। म एकलाई याद गर्‍यो भने तिमी पावन बन्छौ। यो एक बाबा बाहेक आत्माहरूलाई कसैले भन्न सक्दैन। यसबाट सिद्ध हुन्छ— यो सहज राजयोग एक बाबाले नै सिकाउनु हुन्छ। मन्त्र पनि उहाँले नै दिनुहुन्छ। ५ हजार वर्ष पहिले पनि मन्त्र दिनु भएको थियो। यो स्मृति आएको छ। अहिले तिमी सम्मुख बसेका छौ। क्राइस्ट आएर गए फेरि उनको बाइबिल पढिरहन्छन्। उनले के गरेर गए ? धर्मको स्थापना गरेर गए। तिमीले जान्दछौ— शिवबाबाले के गरेर जानुभयो ? कृष्णले के गरेर गए ? कृष्ण त सत्ययुगका राजकुमार थिए, जो फेरि नारायण बने। फेरि पुनर्जन्म लिँदै आएका छन्। शिवबाबाले पनि केही गरेर जानु भएको थियो, त्यसैले त उहाँको यति पूजा आदि हुन्छ। अहिले तिमीले जान्दछौ— राजयोग सिकाएर जानु भएको थियो, स्वर्ग बनाएर जानु भएको थियो, जुन स्वर्गको पहिलो नम्बरको मालिक स्वयं बन्नु भएन, त्यो त श्रीकृष्ण बने। अवश्य कृष्णको आत्मालाई पढाउनु भयो, तिमीले बुझिसकेका छौ। कृष्णको वंशावली तिमी बसेका छौ। राजा-रानीलाई माता-पिता अन्न दाता भनिन्छ। राजस्थानमा पनि राजालाई अन्न-दाता भनिन्छ। राजाहरूको कति मान्यता हुन्छ। पहिले सबै शिकायत राजाको पासमा आउँथ्यो, दरबार लाग्थ्यो। कसैले भूल गरे भने धेरै पश्चात्ताप गर्थे। आजकल त जेलबर्द धेरै छन्। घरी-घरी जेलमा जान्छन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई गर्भजेलमा जानु छैन। तिमीलाई त गर्भ महलमा आउनु छ, यसैले बाबालाई याद गर्‍यो भने विकर्म विनाश हुन्छ फेरि गर्भजेलमा जाने छैनौ। वहाँ पाप हुँदैन। सबै गर्भ महलमा रहन्छन्, कम पुरुषार्थको कारणले गर्दा कम पद पाउँछन्। उच्च पद हुनेलाई सुख पनि धेरै रहन्छ। यहाँ त केवल ५ वर्षको लागि गभर्नर, राष्ट्रपति नियुक्त गर्छन्। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— भारत नै दैवी राजस्थान बनेको थियो। अहिले त न राजस्थान छ, न राजा रानी छन्। पहिले कसैले गभर्मेन्टलाई पैसा दिन्थ्यो भने उसलाई महाराजा महारानीको टाइटिल मिल्थ्यो। यहाँ तिम्रो त छ पढाइ। राजा रानी कहिल्यै पढाइबाट बन्दैनन्। तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य छ— यस पढाइद्वारा तिमी विश्वको महाराजा महारानी बन्छौ। राजा रानी पनि होइन। राजा रानीको टाइटिल त्रेतादेखि सुरु हुन्छ।

तिमी अहिले ज्ञान-ज्ञानेश्वरी बन्छौ फेरि राज-राजेश्वरी बन्छौ। कसले बनाउँछ ? ईश्वरले। कसरी ? राजयोग र ज्ञानद्वारा। राजाको लागि बाबालाई याद गर्नु छ। बाबाले तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ, यो त धेरै सहज छ नि। स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ गाड फादर। स्वर्गमा त स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्न। अवश्य उनीहरूलाई संगममा पद मिल्छ, त्यसैले यसलाई सुनौलो कल्याणकारी संगमयुग भनिन्छ। बाबाले बच्चाहरूको कति कल्याण गर्नुहुन्छ, स्वर्गको मालिक

बनाउनु हुन्छ । भन्दछन् पनि— परमपिता परमात्माले नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ । तर त्यसमा कसले राज्य गर्छ, यो कसैलाई थाहा छैन । तिमीले बुझेका छौ— राम राज्य कसलाई भनिन्छ ? उनीहरूले त रामराज्यको आयु लाखौं वर्ष दिएका छन् । कलियुगको आयु ४० हजार वर्ष बताएका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै संगममा । आएर ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको स्थापना गर्छु । सत्य नारायणको कथा पनि यो हो । उनीहरूले शास्त्रहरूको कथा पढिरहन्छन्, तर त्यसबाट कुनै बादशाही मिल्दैन । क्रिश्चियनहरूले बाइबिल पढ्छन् फेरि उनीहरूलाई के मिल्छ ? मनुष्यहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ । वृक्ष अवश्य पुरानो हुन्छ । वृद्धि हुँदा-हुँदै पुरानो हुन्छ । सत्ययुगमा तिमी लक्ष्मी-नारायण सर्वगुण सम्पन्न.... बन्छौ । फेरि कला कम हुँदै जान्छ । नयाँ वृक्ष तब भनिन्छ, जब स्थापना हुन्छ । नयाँ घर बनेपछि नयाँ भनिन्छ । तिमी पनि सत्ययुगमा आउँछौ अनि नयाँ राजधानी हुन्छ फेरि कला कम हुँदै जान्छ । स्थापना यहाँ हुन्छ । यी आश्चर्यजनक कुरा कसैको बुद्धिमा छैन । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— सबै आत्माहरूको लागि यो युग हो पुरुषोत्तम बन्ने । जीवनमुक्तिलाई पुरुषोत्तम भनिन्छ । जीवनबन्धलाई पुरुषोत्तम भनिदैन । यस समय सबै जीवनबन्धमा छन् । बाबा आएर सबैलाई जीवनमुक्त बनाउनु हुन्छ । तिमी आधाकल्प जीवनमुक्त हुन्छौ फेरि जीवनबन्ध । यो तिमीले बुझेका छौ । तिम्रो व्रत नियम के हो ? बाबाले आएर व्रत राख्न लगाउनु भएको छ— खान-पानको कुरा छैन । सबै कुरा गर, केवल एक त बाबालाई याद गर, पवित्र बन । पुरुषोत्तम महिनामा धेरैजसो पवित्र पनि रहन्छन् । वास्तवमा त्यो यस पुरुषोत्तम युगको मान हो । त्यसैले तिमीलाई कति खुशी, कति नशा हुनुपर्छ । अब तिमीबाट कुनै पनि पाप कर्म हुनु हुँदैन किनकि तिमी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यस पुरुषोत्तम युगमा जीवनमुक्त बन्नको लागि पुण्य कर्म गर्नु छ । पवित्र अवश्य रहनु छ । घरबार आदि सबैसँग दिलबाट ममत्व मेटाउनु छ ।
- २) श्रीमतमा आफ्नो तन-मन-धनले दैवी राज्य स्थापना गर्नु छ । पुरुषोत्तम बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— सर्व रूप, सर्व सम्बन्धबाट आफ्नो सबैथोक बाबाको अगाडि अर्पण गर्ने सच्चा स्नेही भव जोसँग अति स्नेह हुन्छ, त्यस स्नेहको लागि सबैलाई किनारा गरेर सबै कुरा उसको अगाडि अर्पण गरिदिन्छन् । बाबाको पनि बच्चाहरूसँग स्नेह छ, त्यसैले सदाकालको सुखको प्राप्ति स्नेही बच्चाहरूलाई गराउनुहुन्छ, बाँकी सबैलाई मुक्तिधाममा बसाउनुहुन्छ । त्यसैगरी बच्चाहरूको स्नेहको सबूत हो सर्व रूप, सर्व सम्बन्धबाट आफ्नो सबैथोक बाबाको अगाडि अर्पण गर्नु । जहाँ स्नेह छ, वहाँ योग हुन्छ । जहाँ योग छ, वहाँ सहयोग पनि हुन्छ । एउटा पनि खजानालाई मनमतले व्यर्थ गुमाउन सक्दैनौ ।

स्लोगनः— साकार कर्ममा ब्रह्मा बाबालाई र अशरीरी बन्नमा निराकार बाबालाई अनुसरण गर ।